

Toipujien

kaunis maailma

Mielen Avoimen Opiston kirjailijat

Tekstikokoelma:

kerännyt Kirsi Jokinen
Mielen Avoin Opisto
keväällä 2026

Kirjoittajat:

Anabel
emmaw

H

Kirsi Laita

Kirsikka Tulikukka

neiti kesäheinä

Pohjolan marja

Timotei Kuikka

Ulla-Maya

Viola Partanen

Saa haluta

**saa haluta, saa myös haluta
saa haluta, toivoa, haaveilla, tehdä unelmista totta
halut haluina, jokaisella omat, mutta kaikilla
jonkinlaiset
puhutaan asioista niiden oikeilla nimillä
itseään saa toteuttaa, totuttaa ajatukseen, sallia
itselleen
aina saa haluta
ei tarvitse hillitä, hallita
toista saa haluta, ja voi uskaltaa kohdata toisenkin
halut
kun halut kohtaa, oppii itsestään
kun halut kohtaa, oppii toisesta
kun halut kohtaa, on maailma kaunis**

-H

Kaunis maailmani

**Minun kaunis maailmani
löytyy sisältäni.**

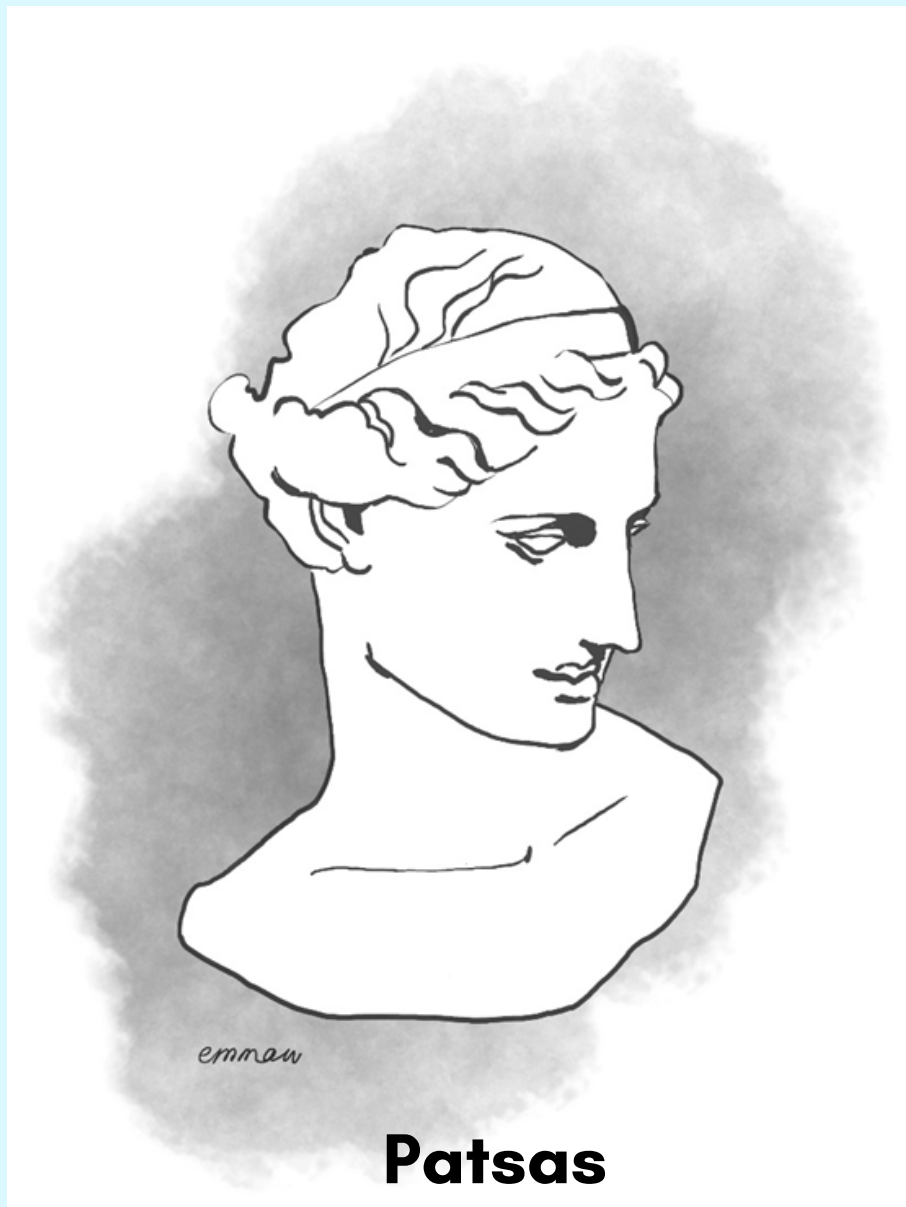
**Se on rauha ja hiljaisuus
liian nopeiden ja äänekkäiden
ajatusten jälkeen.**

**Se on valo siellä
missä ennen oli pimeää.**

**Se on toivon pilkahdus
epätoivon hetkessä.**

**Se on rakkaus pelon väistyessä,
yhteys yksinäisyyden keskellä.**

-Kirsikka Tulikukka

**Hän tietää, kuinka antautua toisen
muovattavaksi: kuinka päästää irti
kivenkovasta olomuodostaan, kuinka
pehmetä, kuinka omaksua taltalla
taottuja ohjeita, kuinka luopua tyynesti
marmorisen vankilansa rouhituista
jäänteistä.**

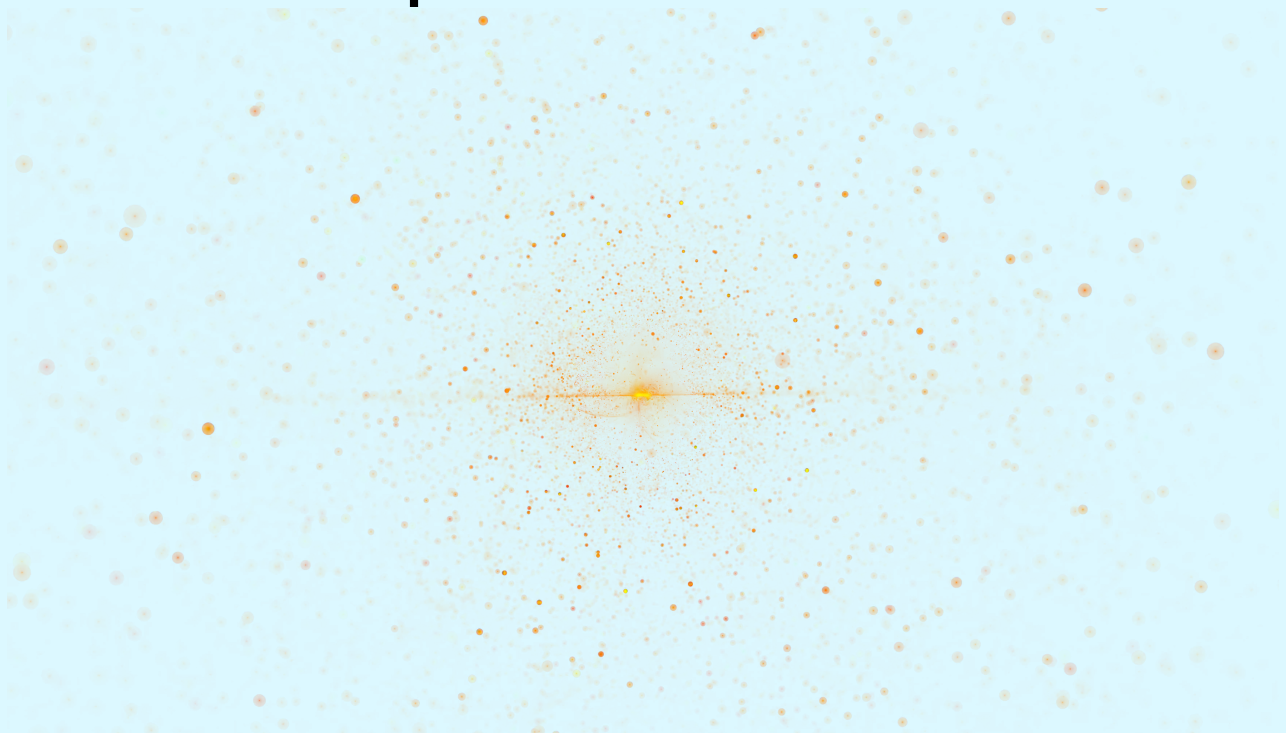
-emmaw

Satu ystävyyyden voimasta

Olipa kerran peikko nimeltä Nooa, sillä oli kolme luomea kasvoissa, joita se oppi häpeämään peikkojen kasvatuslaitoksessa. Se häpesi niitä paljon, että kuumimpina kasvuvuosina, laittoi mutaa luomien päälle läiskiksi, joten luomet peittyivät mutatahroina peikon kasvoissa. Se ajatteli olevansa aina vähän erilainen, hidasjärkinen, rumilus. Kenelläkään muulla Nooan tuntemalla peikolla ei ollut luomia erityisesti kasvoissa, noita kirottuja rumuusnäppylöitä.

Hänen ahdingonsa takia hän oli helppo kohde Repe Suur-räpeltäjäpeikolle, joka keksi hänelle pilkkanimen Häpeä. Nooa alkoi vuosi vuodelta muistuttamaan enemmän Häpeää kuin sitä Nooaa, joksi hänet oli luotu. Kesken pahimpien kasvatuslaitosvuosien Nooa rakastui Metsäniityn Hildaan, Peikkolan kauneimpaan peikkoon. Hilda fanitti erityisesti Iso-peikkoa, ensimmäisenä kasvatuslaitoksesta. Hilda oli aina niin hiton pähee mustassa nahkaviitassaan. Nooa vain onnettoman ruskea, ruskeatukkainen ja silmäinen, tasalaatuinen, tylsämielinen. Kerran Nooa kirjoitti rakkauskirjeen Hildalle. Hilda kailotti Repelle rakkauskirjeen sisällön ja yhdessä he nauroivat räkäisesti Nooalle, vannoilivat että hänenlaisensa vääränlainen peikko sai elää loppuelämänsä yksin.

Tilannetta seurasi Tiitoo Tilhiläispeikko, vaeltajasuvun kasvatti, joka meni puolustamaan Nooaa, pelasti hänet kiusaajien kourista. Tiitoo oli aito anarkisti, vaikka kuuntelikin keijukaispölyä ja söi lähinnä marjoja ja sieniä. Tiitoo näki Nooassa sen suloisuuden mikä hänessä oli. Tiitoo pyysi Nooa vaeltamaan kanssaan, kertoi että riippumatta sitä mitä Nooa oli kokenut tai tehnyt tai ajatellut, hän oli aidon ystävyuden arvoinen. Tiitoo pesi Nooan kasvot pienen puron kirkasvetisellä vedellä ja opetti Nooalle että hänen ulkonäkönsä on uniikki, ei ole toista samanlaista ja että luomet ovat kaunein asia hänessä. He polttivat yhdessä Nooan muistelmät kiusaamisesta. Hautasivat näin ne häpeän aikakauden.

He mieltivät Nooalle uuden nimen, hänestä tuli Toivo. Toivo vietiin Suurvaatturipeikon luo, joka ompeli hänelle vihreän kangasviitan. Toivo alkoi saamaan uusia sävyjä elämäänsä uuden ystävänsä myötä, vaikka valmistui kasvatustieteiden huonoin arvosanoin. Toivo ei enää piiloutunut takariviin, ei miettinyt enää, miten yrittää näyttää mahdollisimman komealta. Hyväksyi senkin, että kuuli myös taikapölyä, joita muut eivät kuulleet. Hän oppi olemaan välittämättä paskaakaan mitä ne äänet yrittivät sanoa.

Mutta mitä tapahtui Tiitolle ja Toivolle? Heidän ystäväytensä syveni ikuiseen vihkimiseen ja Tiitoo oli sitä erityinen peikko, että hän näki pintaa syvemmälle. Näkijä, joka arvosti todellista kauneutta.

-neiti kesäheinä

**Taivas oli uhkaavan musta,
mutta elämässä oli liikettä
en ollut varma hymyilisikö se minulle.
Mutta rakeiden sataessa
- vaikka minulla oli kesäkengät
leskenlehti hymyili minulle,
hymyilin toiveikkaasti takaisin.**

-Anabel

Kesäfiilis

**Untuvainen häivähdys.
Verhoamattoman viehkeä väreily,
voimalla vetoava.
Röhnöttävästi raukea.
Olla , tuntea ;
lämmön lumoavuus,
kihelmöivä kuumuus.
Levitä laavaksi lumoukseen,
uneksia utuisuuden ullakolla.
Sanahelinän satumaailma,
saavuttamattoman saavutettavuus.**

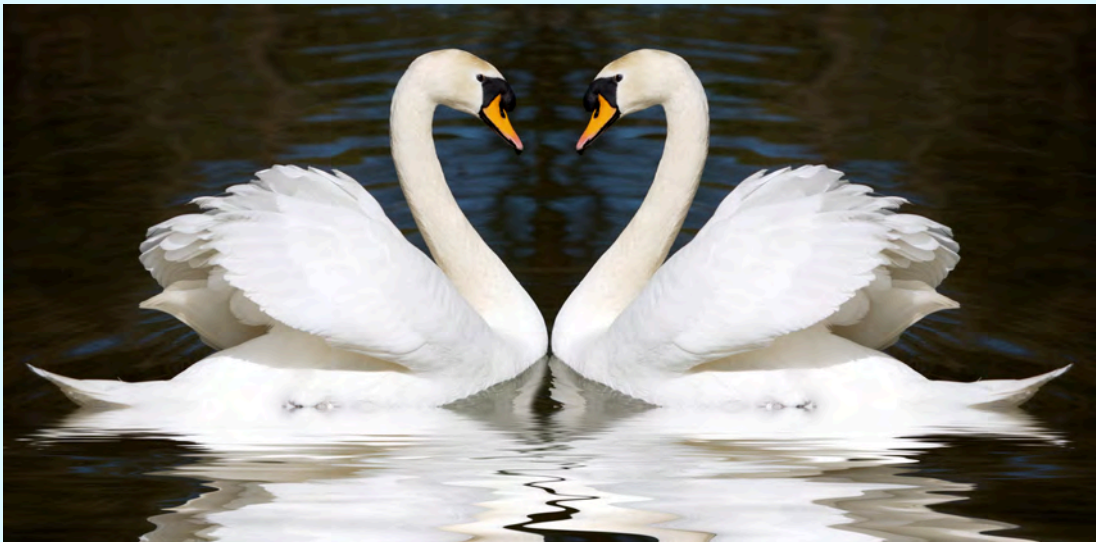
-Ulla-Maya

TOIVONPILKAHDUS

**Piirrän selkääsi kauniin kevätpäivän,
auringon ja poutapilviä taivaalle sopivassa
suhteessa. Joutsenia uiskentelemaan
lammelle. Kevyen, lempeän tuulenvireen
tuomaan odotusta tulevasta kesästä. Tuuli
tuntuu ihanalta vasten kasvoja.**

**Viime yönä on satanut ja luonto on saanut
tarvitsemansa veden. Katupölyä ei ole
ollenkaan ja kosteus tuntuu yhä iholla. On
raikasta ja kaunista. Joutsenet lipuvat
uljaasti lammella, miten kauniita lintuja ne
ovatkaan. Iloitsen nähdessäni niitä niin
läheltä.**

-Viola Partanen

Rakkauden voiman mahti ravistelee, herättelee ja paljastaa ihmisen keskeneräisyyden, pienuuden ja kasvu kohdat. Yhdessä rakkaan kanssa, peili itsestä on intensiivisin, raadollisin ja paljastavin. Sitä joko suostutaan olemaan toistensa puolella yhdessä toisiaan tukien ja kasvamaan rakkauden voimassa tai sitten ei, mutta yksin ei voi yhteistä rakentaa.

Joskus suurin rakkauden teko on lähteä pois, päästää irti, luopua rakkaastaan. Vaikka tekee kovasti kipeää ja on sydäntä särkevää, niin on se suurin rakkauden osoitus, jos jääminen olisi ollut kummallekin kivuliaampaa.

Mahdotonta olla toiselle syvältä itsestään lempeyttä ammentava, ennen kuin on löytänyt lempeyden itseään kohtaan. Voi jakaa ympärilleen vain sitä mitä todellisuudessaan omaa itsessään. Olemme kaikki elämän pituisella ja antoisalla muutoksen matkalla.

Kaikki muuttuu aina väistämättä. Itse voi vaikuttaa kaikkeen sen kautta miten itseen suhtautuu ja itseään kohtelee. Mitä lempeämpi opit olemaan itseäsi/minoittasi kohtaan, sitä lempeämpi pystyt olemaan kanssaihmissiä, läheisiäsi, rakastasi kohtaan

~ Kirsi Laita ~

Itsemyötätunto

**Oi pieni suloinen, ain niin vahva täytyi sun olla.
Koit kummaa, ihmetystä, hämmennystä suurta.**

**Oi pieni suloinen, voi kun vain pieni oisit olla
saanut.**

**Pieni pompula, tytöntylleröinen, isin, äidin,
mummon oma.**

**Voi kun sulle hyvää toivon niin, rakkautta,
lempeyttä, lupaa olla pieni, lupaa olla
osaamaton, lupaa olla heikko.**

**Ei ollut sun vikas miten pieleen meni kaikki,
taakkaa raskasta aikuisten jouduit kantamaan,
se suhun valettiin.**

**Luulit rakas pieni tyttönen et kaikki vika asuis
sussa, syyllinen oisit syihin moniin.**

**Kasvoit väärään, kasvoit vinoon, valettuna
vaikeaa oli.**

**Vale vanha Väinämöisen, vala isoisan aikaisen,
vaaksan mitta, ie iänikuinen, valettuna se
sinussa oli.**

**Vale vanha Väinämöisen, ie ikuisen vanha. Synti
suuri sylillisen, vaaksan mitta vanha, väärä,
vaikea.**

-Viola Partanen

**elementtinä vesi rauhoittaa
antaa voimaa**

**en tiedä parempaa kuin pulahtaa luonnon vesiin ja
käydä pulahdusten välillä saunassa
mieli lepää, ja keho kiittää
laineiden liplatus ja aaltojen tyrskyt
tai täysin tyyny vedenpinta
heijastukset vedessä
upeita yksityiskohtia
myös henkisen voimaeläimeni voin usein löytää
täältä
yksin tai yhdessä
pää uppeluksissa, perä pystyssä
joskus poikaset jonossa emon perässä
lipumassa hiljalleen eteenpäin
pinnan alla räpylät räpiköi**

Tampereen Minotauros

**Asuntoni alakerrassa, talossa Tampereen reunamalla,
asuu hirviö.**

**Mahdottoman pieneen yksiöön on rakennettu
loputtoman pitkä, kiemurteleva, itsensä ympärille
kiertyvä labyrintti. Ja sen keskellä, paikassa, jonne harvat
löytävät, asustaa raivokas Minotauros.**

**Talon ilmoitustaululle kertyy nastoilla kiinnitettyjä
viestejä naapureilta ja huoltomiehiltä: "Taas päästin
sinne uuden toiveikkaan sankarin. Saattajana ollut
morsian odottaa käytävällä muutaman päivän, jonka
jälkeen hän jättää jälkeensä lankakerän. Tästä on
ilmoitettu siivoojalle. Älkää poistako kerää."**

**Kuljen päivittäin talon portaikossa ja tarkkailen
uteliaisuuttani hirviön oven edustaa. Käytävän lattialla
risteilee kasoittain punaista lankaa, osa edelleen
kerissään. Kukin lanka muistona kustakin urotyöstä.
Tähän mennessä yritykset ovat epäonnistuneet, eikä
kukaan ole palannut.**

**Öisin makaan unettomana ja kuuntelen, kuinka hirviö
purkaa raivoaan sokkeloisen kotinsa keskellä. Kuulen
astioiden särkyvän ja härän julman mylvinnän. Mietin,
kuinka mones Ariadne taas menettää Theseuksensa
Minotauroksen labyrinttiin asuntoni alakerrassa,
Tampereen reunamalla.**

-emmaw

Ihminen on sosiaalinen eläin.

**Yhteyden avaaminen toiseen tuntuu usein vaikealta.
Mutta yleensä kannattaa.**

**Ystävälle kertominen kuinka tärkeä tai rakas hän on,
tuntuu ujostuttavalta.
Yleensä kuitenkin vastaus on sama takaisin.**

**Ihmisten katselu ikkunan takaa,
tai kauempaa, voi tuntua turvalliselta.
Mutta saattaa johtua yksinäisyydestä.
Heidän joukkoonsa astuminen useimmiten kannattaa.
-Anabel**

Hirvitalo

**Huoneessa tuoksuu kosteus, vanhan villan imelyys,
hapertuva maali ja takassa palavan puuklapin tuhka.
Takan lämmössä soi kevyt musiikki, ja kirjahyllyissä
notkuvien kellastuneiden kirjojen sivut rutisevat
itseksensä kuin syksyn lehdet. Ikkunoiden raoista
viheltävä tuuli tuo toisinaan mukanaan lumen
raikkaan henkäyksen. Kylmät sormet lämpenevät
teekupin ympärillä. Ulkona pimenevä ilta laskee
hiljalleen maahan säkenöivät hiutaleensa.
-emmaw**

Kuka minä olen?

**Olen rakastunut Kleopatran jälkeläinen
olen shamaani tai ehkä menninkäinen.**

**Öisin tanssin kanssa keijujen
ja olen hyvin onnellinen.**

**Kesäisin sormeni kutistuvat; en töitä tehdä voi
pikkuruisena keijukaisena viheltelen vaan ja lauluni soi.**

-Kirsikka Tulikukka

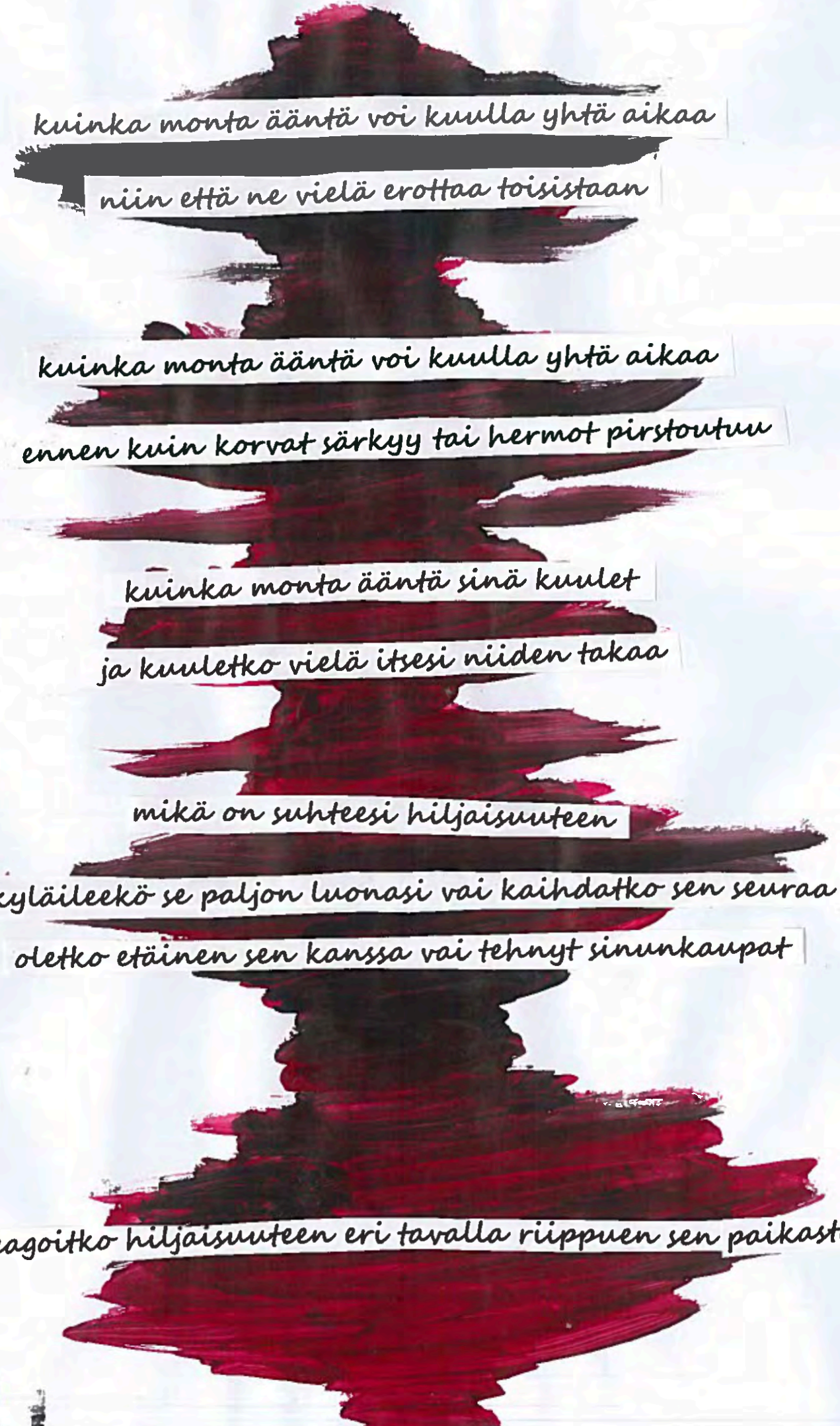
**aina aamuöisin kirjoittelen runoja unistani
varmaan siksi olen niin umpiväsynyt
omistan majatalon, mutta nukun itse majassa
hervannassa**

**varmaan siksikin olen niin väsynyt
en koskaan muistele menneitä tai pelkää tulevaa,
mutta elän aina ylihuomisessa
varmasti siksi olenkin niin väsynyt
ja silti, virkkaan peittoja kodittomille ankoille
hämähäkin seitistä
ja välillä, kun joku on piilottanut jääkaappini
labyrintin keskelle, pakenen maailmaa kiertoradalle
ja syön pelkkää sushia, ja sen jälkeen suunpieleni
osoittavat taas hetken aurinkoon**

**Me olemme täällä
vaikka viereltämme poistuu ihmisiä.
Velvollisuutemme elämää kohtaan
on elää parhaamme mukaan
vaikka suru pitää otteessaan jonkin aikaa.
Siksi on tärkeää saada surra kun sen aika on
päästää sitten irti, katsoa kohti aamun aurinkoa
ja kuunnella raikkaan kesätuulen huminaa.**

-Timotei Kuikka

kuinka monta ääntä voi kuulla yhtä aikaa

niin että ne vielä erottaa toisistaan

kuinka monta ääntä voi kuulla yhtä aikaa

ennen kuin korvat särkyvät tai hermot pirstoutuu

kuinka monta ääntä sinä kuulet

ja kuuletko vielä itsesi niiden takaa

mikä on suhteesi hiljaisuuteen

kyläileekö se paljon luonasi vai kaihdatko sen seuraa

oletko etäinen sen kanssa vai tehnyt sinunkaupat

reagoitko hiljaisuuteen eri tavalla riippuen sen paikasta

Loitsu valmistuneelle

**Toivon tiellesi vehreät
sammalmättäät**

pehmeät jalkaisi alla

**Toivon korkeat petäjät
suorin rungoin**

suojaksi myrskyjen tullen

**Toivon leppeät laineet purtesi alle
myötäisen tuulen suoden**

**Kukkikoon kauniina polkusi varret
lähtiessäs maailmalle**

-Pohjolan marja

**Mieleni kuin vapaana viheltävä kettu
voimaeläin,
kunniasoihtu,
rauhan lipuke,
toisinaan surupolku,
välillä iloraita.**

**Kuljen pää pystyssä nykyään,
ennen harmaahissukka,
ennen arka
ennen raudoitettu
niin paljon häpeällä
nykyään enemmän
muualle suuntaaja,
valoon suunnistaja,
toivon ulapalle seilaaja,
ja niin minä selviän,
vaikka olisin vain mä,
se on supervoimani,
kipeä ja
kaunis samaan
aikaan.**

-neiti kesäheinä

Paikka kaikelle

**Kaikki paikalleen - paitsioon, katolleen,
missä on kiven koti?**

Kulta, kallis kimpale, kultahippuja.

**Kun kiven räjäyttää,
menee kullan huuhdonnaksi,**

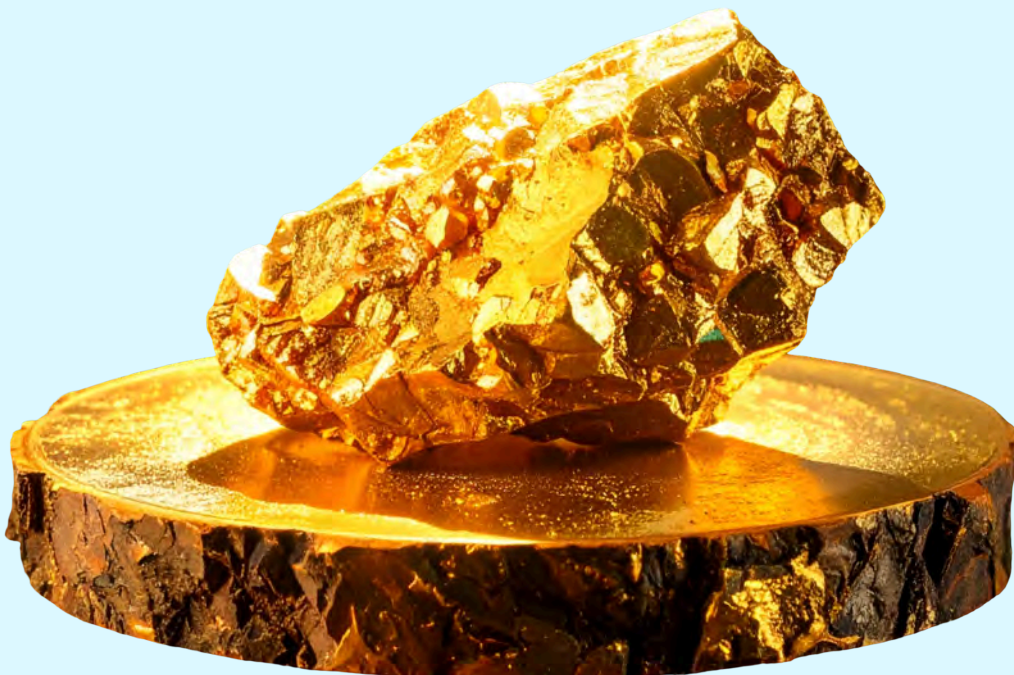
**kullan kaivuu, kaivata,
mitä minä kaipaan?**

Äidinmaito, selkäydin, verenperintö, riivinrauta,

mitä se rauta riipii?

Rivakkaa rimputusta.

-Viola Partanen

Seikkailulla sanojen saloilla

**Enhän siinä mitään häviäisi,
jos elämään väriäkin saisi,
ettei aina vain harmahtaisi.**

**Sopimatonta myös mustavalkoisuus,
teennäinen murheista puhtoisuus,
synkkyyteen vaipumisen toistuvuus.
Lähteä omiin väreihin löytöretkille,
pysähtyä sanojen hetkille.**

**Antaa aikaa kirjaimelle,
ajatuksia aivojen selaimelle.**

Tutkailla yksityiskohtia.

**Kokeilevasti vaihtoehtoja pohtia,
sietää ihmisyyden keskeneräisyyttä,
opetella ottamaan etäisyyttä.**

Kirjavia kokemuksia.

**Toistella ulkoaopittuja hokemuksia,
kerättävissä itseni ulkopuolella,
matkinko niitä huolella.**

**Mutta onko se aitoa,
itsenäisen hyvinvoinnin taitoa ?
Paletille pitää omat värini levittää,
vain silloin epämukavuus hellittää.**

**Kevättä kohti saattaa kirkastua,
mielikuvituskin vilkastua,
menneet murheet lakastua.**

**Idätellessä sopusoinnun kasvua,
unelmat luovat päämäärää,
selättäen tulevaisuutta hämärää.**

**Sen kun ymmärtää voisi,
miten tunteillaan järjelle armollisuutta soisi.**

Sekö hyvinvointia toisi ?

**Maapallon kiertoradalla elää muinainen kansa,
josta harva tietää.**

**Niiden suunpielet osoittavat aina kohti aurinkoa ja
ne syövät lähinnä tähtipölyä.**

**Se ei kuitenkaan ole niin tylsää miltä voisi kuulostaa,
sillä kansan joukossa on yksilöitä, jotka osaavat
tehdä tähtipölystä jos jonkinmoisia ruokalajeja, ja
siellä onkin monia kuuluisia kolmen tähden
tähtipölyravintoloita.**

**Aivan uuden aspektin ravintolamaailman valikoimiin
on tuonut meteoriittikivien jalostaminen ruuaksi**

**Se on tuonut kansalle paljon työpaikkoja, sillä
tekijöitä tarvitaan aina kivien nappaamisesta niiden
työstämiseen hienojakoiseksi ainekseksi,
puhumattakaan osaajista, jotka jalostavat
ne sitten ruuaksi.**

**Kiertoradalla kaikki sen asukkaat kannustavat
toisiaan aivan kaikessa ja kaikilla on paikkansa
yhteisössä.**

**Suurin rikos on vähätellä, epäillä tai
moittia toisen osaamista.**

**Rangaistuksena on menolippu maan kamaralle,
josta väheksyjä löytää kaltaisiaan.**

**Tapauksia on kuitenkin aikojen saatossa ollut
hyvin vähän.**

**Yleensä uhkaavat tilanteet saadaan hallintaan
valoterapialla, kun yksilön suunpielet ovat syystä tai
toisesta alkaneet painua väärään suuntaan.**

**Mitä kertoisin työttömyydestäni?
Ehkä kuvailisin öisiä kävelyretkiäni naapurustoni
sokkeloissa. Autioilla kaduilla ainoina
seuralaisinani peurat, joiden aavemaiset hahmot
tirskuvat hiljaa unettomuudelleni, ja jotka sorjia
kaulojaan käännellen houkuttelevat minua
peräänsä rauhassa yönsä nukkuvien
omenatarhoihin.**

**Tai kenties kertoisin sukelluksistani metsien
syvyyksiin, joiden varjoissa sienet nauravat
nahkeasti nälälleni ja kehottavat kärsivällisyyteen.
Auringon kyltymätön valtakunta kyllä murenee
aikanaan ja ruokkii raunioillaan varjomaailman
rihmastot.**

-emmaw

sanat myrskyn silmässä

kaatuilevat hoitittomasti

sananparsineen ja juurineen

joku tahtoo istuttaa ne takaisin

pakottaa paikoilleen

jäämään juurilleen

kuka kysyy sanoilta itseltään

mitä ne haluavat?

sananvapaus, itsemääräämisoikeus

oikeus sanoaan

sanat maadoittuu

maadoittaa

minut

Mitä voin oppia Edith Södergranin hengessä?

Vaikka kuinka sattuu, taiteen luominen on sallittua, jopa toivottua. Suomenruotsalainen Edith halusi omistautua runoilijuudelle täysillä, hän halusi todella elää (taustalla keuhkotautiin sairastuminen 16-vuotiaana.) Elämä on arvaamaton, ei siitä tiedä kuoleeko nuorena joten nyt hitto uskaltaudut.

Toimii siten, että vaikka korona riehuu naapurissa, pitää uskaltaa elon tietä polkea vaikka lyriikan keinoin, uskaltaa antautua luomisen vimhalle. En tarkoita nyt, että pitää olla tyhmänrohkea ja lausua alasti Keskustorilla omia runovärssyjä ilman suojamaskia.

Asia on niin että on ok asua vielä 25-vuotiaana äidin nurkissa. Edithistä huolehti hänen äitinsä, kaunista eikö totta, lähimmäisen rakkaus.

Runous on uusi rockimpi pop tai punkimpi metalli, eli asenteella nyt lyriikan kiemuroita vääntämään. Sinulla on valta vaikka kirjoittaa kaikki sanat v-kirjaimella tai ö-kirjaimella, jos haluat.

Vaikka et saisi tunnustusta elinaikanasi teksteillesi, kuten Edith ei saanut. On siltikin hienoa olla luova luoja, runotar, prosaisti tai esseisti. Riko rajoja, luovu runomitoista, luo, luo. Ole oman elämäsi muusa.

Ota rohkeasti vaikutteita ympäristön ilmiöistä, epäkohdista jos siltä tuntuu, tee sitä mikä kiinnostaa, poraudu vaaleanpunaiseen tai kirjoita verestävä rakkausruno tai inspiroidu venäläisistä klassikoista (Enkä tarkoita Putinia, Rasputinkin on kiinnostavampi.) Joten taide voi hyvin olla polttoaineesi. En välttämättä neuvoisi eristäytymään ja olemaan aina yksinäinen, jotta voisit olla luova nero niin kuin Edith Södergran eläessään oli. Tai ainakin itselle liika yksinolo tekee enemmän hallaa kuin hyvää. Tee niin kuin itsestä tuntuu hyvältä. Yhdessä tai erikseen, kaikki sopivat kunhan sydän on mukana.

Se on ihailtavaa, että hän ehti kirjoittaa 4 runoteosta ja yhden aforismiteoksen ennen traagista tuberkuloosiin menehtymistä. (Kuoli vain 31- vuotiaana.)

Toisin sanoen leikittele kielellä, repäise ja muista elää!

-neiti kesäheinä

Eheytyksen loitsu

**sateen pisarat
Suoristakaa ryppyiset arpeni**

**Arpeni pinnat pehmetkää
Sammalmatoksi kehoni**

**Lähtekää matkoihinne
Synkän mielen pirut**

**Jäljelle jääkää tanssimaan
Vahvistavat varjot**

**Omani tunnistan
Omanani pitäen**

**Irti päästän
Vieraat muiden**

~ Kirsi Laita ~

Vakan alta

Nuori lehto,
keväiset valkovuokot,
soliseva puro.
Juhannuskoivumetsä,
menetyksen muistuma.

Tunteiden tulkki,
voimaa uhkuva vaara.
Rauhoittavuus suo.
Tunnelman siirron viesti,
tuore posti. Pullotta!

Laineiden lumo,
koukuttava kuvasto,
syvällisyyttä.
Minuutta, omanlaista,
itsenäisen elämää.

Kauneuden kaipuu,
aistittavat vivahteet.
Seestynyt rauha,
väreilevä odotus.
Onnellisuutta huomaa.

Tuomista tuulen,
ideaa arkipäivään,
valon voimaakin.
Liverrys lehdon luota,
varjosta ketunhännän.

Puhallettu pois,
kierouden kimallukset.
Kaukainen aika.
Uudistumisen voima,
puhurin putsaamana.

Tässä ja tänään,
hetkeen keskittymällä.
Löytynyt minä.
Mahdollisuus avoinna,
utelias iloineen.

Kesä tulossa.
Hengitän vain minulle,
hyvinvoinnille.
Olennaista vaalia,
turvallista kokea.

-Ulla-Maya

Pieni rohkea askel

Sinä päivänä voisin tassahdella, vaikka vastapäiset kerrostalon asukit varmaan paheksuvat sitä. Oikeasti sieltä tuskin huomaa minua edes. Hengitänhän minä heistä piittaamatta, luen kirjoja, syön, katson elokuvia heistä piittaamatta, niin miksei voisi tanssiakin, se ei ole heiltä pois. Ei ole. Miettiköön, mitä ajattelevat.

This is my life.

-neiti kesäheinä

Onni

Onni on auringonpaiste pilvien raosta. Ihana kuva pilvistä taivaalle piirtynyt. Perhosen lento, hentojen siipien vahvat, värikkäät kuviot, oi miten kiinnostavaa perhosta on katsella. Onnea on puutarhajuhat, kauniit koristelut ja läheisten näkeminen. Hämärtyvä lämmin ilta, herkulliset syötävät. Rauhoittuminen rakkaan kainaloon, ilta-auringon katselu, ei kiirettä minnekään. Onnea on avoin tie, matka tuntemattomaan; sitähan elämäkin on. Kaunis maisema, luonto lähellä, ympärillä, edessä. Odotus, innostus, kaipuu johonkin muualle, uskoa tulevaan, parempaan. Luonnon ihmeet, perhoset, kasvit, puut, vuoret, aurinko, pilvet, jopa hämähäkinseitti! Mihin ansaan astuu, mihin loukkuun tippuu, missä vaara vaanii? Elämästä ei ikinä tiedä. Kuinka kaunis seitti, elämänverkko voi silti olla! Aamukasteen jäljiltä, auringon kimalluksessa, kude on lumoavan kaunis katsella, sitä voisi katsella hypnoottisen kauan. Onnea on myös vapaus, vapaus olla, elää omannäköistä elämää. Pyrkimystä hyvään, kauniiseen, toivoon, vapautta kohti. Onni on myös rauhaa, päänsisäistä lepoa, omaa rauhaa. Onni on elämän tarkoitus.

-Viola Partanen

Olen valmis

**Olen valmis valitsemaan
tuntemattoman taivaan.**

**Olen valmis kantamaan vähemmän ja
elämään enemmän.**

**Olen valmis näkemään
valonsäteiden varjojen keskellä.**

**Olen valmis päästämään irti ja
ottamaan vastaan.**

-Kirsikka Tulikukka

Loitsu

**Hymyn loihdin poskillesi
Ilon silmiisi sytytän
Murheet menköön muille maille
Valon tiellesi viritän
Rauhan rintaasi rakennan ja
Kiitoksen korkeuteen kohotan**

-Pohjolan marja

**Laulu toipujille:
Niin kaunis on maailma**

**Niin kaunis on tänään maailmani
ihmeitä täynnä elämäni.
Sielussani rauha ja hiljaisuus
sydämessäni valo ja rakkaus.
Ei karkuun juokse enää onni ja toivo
ei sisälläni riehu enää ahdistus ja raivo.**

**Me ollaan niitä, jotka osaa pakahtua
niitä, jotka uskaltaa rakastua.**

**Jos haluaa muuttaa maailmaa
pitää olla sopivasti hullu ja uskaltaa.
Voi häpeän jättää rannalle
rohkeasti seilata ulapalle.
Pidetään toisemme pinnalla
kuljetaan toistemme rinnalla.
Kaikki me ollaan samanlaisia
pinnan alla ihan pehmoisia.**

**Luulin aina että ainoa olen
outo ja erilainen kummajainen.
Äänekkäät ajatukset voimani vei
epätoivo viereltäin väistynyt ei.
Syvälle itseeni vihdoin sukelsin
rohkeutta se vaati mutta uskalsin.**

**Me ollaan niitä, jotka osaa pakahtua
niitä, jotka uskaltaa rakastua.**

**Jos haluaa muuttaa maailmaa
pitää olla sopivasti hullu ja uskaltaa.**

**Voi häpeän jättää rannalle
rohkeasti seilata ulapalle.
Pidetään toisemme pinnalla
kuljetaan toistemme rinnalla.
Kaikki me ollaan samanlaisia
pinnan alla ihan pehmoisia.**

**Saanhan tänään nähdä hymysi
kuulla pehmeän naurusi?
Silitän sinua sanoillani
pidät minut turvassa katseessasi.
Yhdessä ollaan enemmän
valo keskellä pimeän.**

**Me ollaan niitä, jotka osaa pakahtua
niitä, jotka uskaltaa rakastua.**

**Jos haluaa muuttaa maailmaa
pitää olla sopivasti hullu ja uskaltaa.**

**Voi häpeän jättää rannalle
rohkeasti seilata ulapalle.**

**Pidetään toisemme pinnalla
kuljetaan toistemme rinnalla.**

**Kaikki me ollaan samanlaisia
pinnan alla ihan pehmoisia.**

**Jos haluaa muuttaa maailmaa
pitää olla sopivasti hullu ja uskaltaa.**

**Soikoon musiikki sielussani
vimmainen kiihko kehossani.**

**Eläköön tämä repaleinen elämäni
eläköön epätäydellinen maailmani!**

-Kirsikka Tulikukka

